



ה"ת 55228/05/24 - ראמי אבו חמוד (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ה"ת 55228-05-24 אבו חמוד(עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

לפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופט זיו אריאלי
ראמי אבו חמוד (עצור/אסיר בפיקוח)	
מדינת ישראל	

החלטה

בקשה להחזרת תפוס.

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק, מעשה פזיזות ורשלנות, חבלה במזיד ורכב, הפרעה לשור בעת מילוי תפקידו.
- עם מעצרו של המבקש - נתפס הרכב. בכתב האישום הודיעה המשיבה כי מאחר ומדובר ברכב אשר שימש את הנאשם לביצוע העבירות המיוחסות לו, הרי שבכוונת המשיב לבקש בתום ההליך את חילוט הרכב בו נהג המבקש, לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי.
- בבקשה נטען כי יש להורות על שחרור הרכב בתנאים מגבילים, וכי המשך החזקת הרכב התפוס - גורמת לו נזק. נטען כי הרכב משמש את המבקש לשם הגעה לקבלת טיפולים רפואיים.
- המשיבה ציינה בתגובתה כי הרכב דרוש לשם הצגתו כראיה בבית המשפט - הן במשפטו של המבקש והן במשפטו של נאשם אחר. בנוסף, עומדת המשיבה על בקשתה לחילוט הרכב בסוף ההליך. עם זאת, המשיבה הודיעה כי אינה מתנגדת להשבת הרכב התפוס, בכפוף להצהרת המבקש והנאשם בתיק האחר, כי הם מוותרים על כלל הראיה הטובה ביותר וכי לא תהיה להם כל טענה בעניין זה; הפקדת סך של 30% משווי הרכב בקופת בית המשפט/קרן החילוט (לטענת המשיבה - שוויו מוערך בכ- 13,700 ₪); איסור דיספוזיציה עד לסיום ההליך; התחייבות עצמית; הוספת המדינה כמוטב בפוליסה.
- בדיון מיום 10.6.24 טען ב"כ המבקש כי הרכב הרוס, שוויו למטה מ- 12,000 ₪. ב"כ המשיבה עמד על הפקדה

ואיסור דיספוזיציה, כתנאי לשחרור הרכב.

6. לאחר טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל, בכפוף למילוי מספר תנאים.
7. דומה כי אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומה של עילת תפיסה של הרכב. הרכב נתפס כדין, ולטענת המשיבה - שימש את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הטעם העומד בבסיס החזקת הרכב כיום - כפול: הן לשם הגשתו כראיה בהליך המשפטי, והן לשם הבטחת חילוטו בסוף ההליך, ככל שישורשע המבקש.
8. לעניין הצורך בהחזקת הרכב כראיה - הרי שניתן להתגבר על כך, ככל שתתקבל הצהרה מאת המבקש והנאשם האחר, כנגדו מתנהל הליך מקביל, כי אינם מתנגדים להחזרת התפוס וכי הם מוותרים על כל טענה במישור הראייתי ביחס להחזרת הרכב התפוס, לרבות ויתור על טענה בעניין 'כלל הראיה הטובה ביותר' (עד עתה הוגשה לתיק המעצר הודעה מטעם המבקש והנאשם הנוסף הודעה כי אינם מתנגדים לשחרור הרכב, וברי כי לא די בהודעה כאמור).
9. אשר לצורך בהחזקת הרכב להבטחת חילוט, הרי שמהפסיקה ניתן ללמוד כי התניית שחרור רכב בהפקדת מזומן/ערבות בנקאית היא דבר שבשגרה במקרים דומים, וכי סכום ההפקדה של כ- 30% משווי הרכב הינו סביר בנסיבות העניין [ר' בש"פ 3616/11 זגורי ואח' נ' מדינת ישראל (24.5.11) וההפניות שם]. מטבע הדברים, לשם הבטחת החילוט העתידי יש ליתן גם צו מניעה האוסר כל דיספוזיציה ברכב (צו אשר יירשם במשרד הרישוי).
10. סוף דבר אני מורה כדלהלן:
- א. בתוך 14 יום מהיום ימסרו המבקש והנאשם האחר הצהרה כאמור בסעיף 8 שלעיל.
- ב. בתוך פרק הזמן האמור יגיש ב"כ המבקש אישור בדבר הפקדת סך של 3,500 ₪, בקופת בית המשפט או בקרן החילוט.
- ג. עם הגשת האישורים והצהרות שלעיל, ינתן צו המורה על החזרת הרכב התפוס לידי המבקש, תוך מתן צו מניעה האוסר על ביצוע כל דיספוזיציה ברכב, והמשיבה תוכל לבצע רישום של הצו האמור במשרד הרישוי.
- ד. לא יוגשו האישורים והצהרות שלעיל תוך 14 יום מהיום - אסיק כי המבקש ויתר על בקשתו להחזרת התפוס, ואורה על מחיקת הבקשה.

תזכורת פנימית ליום 2.7.24.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

עמוד 2

ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.